

РЕШЕНИЕ

№ 276

гр. София, 15.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Жанета Малинова
Луиза Христова**

като разгледа дело номер **9493** по описа за **2020** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. срещу Решение № 135501 /29.06.2020г , постановено по НАХД № 5763 / 2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 4-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 22-004068 / 15.11.2017 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С., с което на дружеството на основание чл. 416, ал. 5 вр. с ал.1 от Кодекса на труда /КТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева за нарушение на чл. 128, т. 2 от КТ.

В касационната жалба се излага становище, че обжалваното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно, като постановено при противоречие с материалния закон. Иска се от съда отмяна на постановеното решение и потвърждаване на процесно НП.

В съдебно заседание касатора се представлява от юрк.Х. , като поддържа изцяло жалбата на посочените основания. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация – [фирма], ЕИК[ЕИК], редовно призован, не изпраща представител .

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за основателност на жалбата,като моли дас е отмени решението на СРС .

Административен съд – София- град, XIV касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на

касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства и събраните в съдебното следствие гласни такива, е установил от фактическа страна, че при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на 23.08.2017 г. и приключила на 17.10.2017 г. на [фирма], от органите на ДИТ – С., обективирана в протокол за извършена проверка № ПР1737208/17.10.2017 г., работодателят е начислил, но е изплатил на Е. Е. П., ЕГН [ЕГН] уговореното трудово възнаграждение за извършена от нея работа за м.юни 2017 г. в установените срокове. До приключване на проверката на 17.10.2017г. не са представени платежни документи, удостоверяващи заплащане на начисленото трудово възнаграждение.

Срещу дружеството бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 22-004068 / 17.10.2017г. от В. Д. – гл.инспектор при ДИТ – С.. Въз основа на така съставения АУАН било издадено и процесното наказателно постановление /НП/ № 22-004068 / 15.11.2017 г., с което на [фирма] за нарушение на чл. 128, т. 2 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лв. на основание чл. 416, ал. 5 вр. с ал.1 от КТ.

Със заповед № 3-0058/11.02.2014г., изпълнителният директор на ИА „Главна инспекция по труда” е определил правомощията на директорите на дирекции „Инспекция по труда” да издават наказателни постановления по актове, съставени от инспектори от Д“ИТ“.

Съгласно чл. 218 от АПК касационният съд обсъжда само посочените в жалбата или протеста пороци на решението, като за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно. Следователно, за допуснати съществени процесуални нарушения, както и за явна несправедливост на наложеното наказание касационният съд ще следи само, ако са наведени от касатора като касационни основания.

По делото не се спори, че [фирма] притежава качеството на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ. Като работодател, дружеството участва в трудовите правоотношения, възникващи с наетите от него работници и служители. Съдържанието на трудовото правоотношение е уредено в чл. 124 КТ, който регламентира правата и задълженията на страните по това правоотношение. По силата на визираната правна норма, работникът или служителят е длъжен да изпълнява работата, за която се е уговорил и да спазва установената трудова дисциплина, а работодателят - да осигури на работника или служителя условия за изпълнение на работата и да му плаща възнаграждение за извършената работа. Изплащането на уговореното трудово възнаграждение следва да става в установените срокове - чл. 128, т. 2 КТ. Съгласно чл. 270, ал. 3 КТ, трудовото възнаграждение се изплаща лично на работника или служителя по ведомост или срещу разписка или по писмено искане на работника или служителя - на негови близки.

В случая е безспорно установено извършването на нарушение на чл. 128, т. 2 КТ, тъй като [фирма], в качеството му на работодател, не е изплатил начисленото и уговорено трудово възнаграждение за месец юни 2017 г. в установения срок съгласно сключения трудов договор. Фактическите констатации в АУАН и в НП не са

опровергани от събраните по делото писмени доказателства. Работодателят носи тежестта да докаже, че е изплатил дължимото трудово възнаграждение, като представи съответните платежни документи - разписка, банкови нареждания, банкови извлечения, разходни ордери и др., удостоверяващи изплащане на начисленото трудово възнаграждение на посоченото лице за месец юни 2017 г. Такива доказателства не са представени в хода на административнонаказателното производство, нито в хода на съдебното производство.

Задължението по чл. 128, т. 2 от КТ е неотменимо и неизплащането на трудовото възнаграждение всякога предполага нарушение на трудовото законодателство. Неизпълнението на това задължение е скрепено с налагането на имуществена санкция по чл. 414, ал. 1 от КТ - работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лева, а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лева.

Неизпълнението на задължението по чл. 128, т. 2 от КТ представлява нарушение на трудовото законодателство, поради което обстоятелството, че работникът или служителят може да предяви иск с правно основание чл. 128 от КТ за неизплатено трудово възнаграждение не засяга правомощията на контролните органи по чл. 399, ал. 1 от КТ, включително да съставят актове за установяване на административно нарушение и да издават наказателни постановления.

По отношение размера на наложеното наказание, настоящият касационен състав приема, че така определената санкция следва да бъде намалена до законовия минимум поради липса на данни за отегчаващи отговорността на нарушителя обстоятелства. Такива не са посочени от административнонаказващия орган, нито в атакуваното НП, нито в хода на съдебното му обжалване.

При така установената от въззивния съд фактическа обстановка и наличието на сочените касационни основания за отмяна, настоящата съдебна инстанция намира, че така постановеното съдебно решение е неправилно и следва да бъде отменено.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на касатора, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. ГРАД, XIV касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 135501 /29.06.2020г , постановено по НАХД № 5763 / 2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 4-ти състав и вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление /НП/ № 22-004068 / 15.11.2017 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С., като намалява наложената санкция от 10 000 лева на 1 500 лева

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ съдебни разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: